

Najbolja svjetska bacačica diska 28-godišnja Sandra Perković iznenadila je u petak izjavom o unosnoj ponudi iz inozemstva za njezina trenera Edisa Elkasevića i najavom da bi mogla završiti karijeru, ako ostane bez trenera s kojim već sedam godina niže pobjede na najvećim natjecanjima.

"Nezahvalna situacija. Osjećam gorčinu u grlu. Ne želim razmišljati da se to neće moći riješiti, jer se radi o banalnim stvarima. Uopće ga ne osuđujem. Meni da se ponudi neka bolja prilika, tko zna kako bih ja razmišljala ili svatko od nas. On je mlad čovjek, treba brinuti o svojoj obitelji, mora gledati najbolje za sebe i tko sam ja da mu sudim. On je sa mnom proveo sedam godina rada i treniranja po nevjerojatnim uvjetima i uopće se čudim što je taj čovjek još uvijek danas tu gdje je", rekla je Sandra Perković na druženju s predstavnicima medija koje je bilo organizirano povodom odlaska na njezin prvi ovosezonski miting Dijamantne lige, koji je na rasporedu 30. svibnja u Stockholmu, ali je tema o mogućem odlasku Edisa Elkasevića iz Hrvatske zasjenila inicijalni razlog za okupljanje kraj Zagrebačkih fontana.

"Edis je dobio ponudu prije nekoliko tjedana. Nije me to potreslo ni iznenadilo. To je nešto o čemu sam govorila već proteklih par godina. Svi misle da samo sportaši dobivaju ponude za promjenu državljanstva, no u atletici to nije slučaj. Sportaši sada moraju čekati četiri godine na nastup za novu državu, ako IAAF ne odluči drugačije. No, ono u što sada zemlje koje barataju s puno novca ulažu su umovi", rekla je Sandra i u istom dahu nastavila:

"Mi sami nismo svjesni koliko su treneri napravili u hrvatskom sportu, koliko su nam pomogli, a mi ih omalovažavamo, prvo što se tiče plaćanja, a onda i odnosom. Primjerice, mi sportaši imamo pravo na povlaštenu mirovinu, dok treneri nemaju. Mi se ponašamo kao da je lako napraviti olimpijskog pobjednika. Sljedeće godine su olimpijske igre, mnoge zemlje koje imaju novac žele najbolje uvjete za svoje sportaše. Mi koji malo manje brinemo o sportašima mogli bi biti oštećeni."

Perković nije željela otkriti iz koje je države stigla ponuda.

"Nećemo govoriti o državama, jer bi moglo biti pritisaka na tu državu. Nije još prihvatio ponudu, ali razmišlja. Najveći mu je problem što je to sljedeća godina, što je taj Tokio, a može dobiti novca koliko nije dobio u deset godina u Hrvatskoj. On još uvijek radi sa mnom, ali bi po završetku sezone mogao biti zaposlenik nekog drugog, čak i moje konkurencije."

U slučaju da Elkasević prihvati ponudu, za njim bi mogla krenuti i Sandra. No, i tu postoji problem.

"Postoji mogućnost da taj novi poslodavac traži od njega da trenira samo njegove sportaše i da ne smije imati pristup meni. Dolazim u situaciju koja je nezavidna uoči otvaranja sezone. Edisu je sad tu najteže. On je sada u vatri između mene, rezultata i nečega što su mu ponudili nešto što neće moći zaraditi u ne znam koliko godina. Mi smo apelirali već nekoliko godina i čovjek se ponada da će nakon svih tih medalja i uspjeha meke stvari biti bolje, ali situaciju u Hrvatskoj se ne mijenja."

"Dosta je žalosno da trener olimpijske pobjednice ima plaću od četiri tisuće kuna. Nije da samo trenira sa mnom sat vremena ujutro i sat popodne. Tu su i pripreme, i planovi, i stres koji

proživljava sa mnom na natjecanjima. Tu su i sredstva koja stalno kasne pa moraš koristiti svoj novac, stalno ti se nešto duguje. To je sramotno. Što je s klubovima, što je s Hrvatskim atletskim savezom koji uopće nema plaće za trenere, nego samo za 'hladni pogon', za tajnicu, direktora i izbornika? Zar hrvatski atletski savez ne može imati na plaći pet trenera", retorički se zapitala najbolja hrvatska sportašica koja tvrdi da njezin apel nije upućen na određenu adresu:

"Nije to nikome upućeno. Samo sam htjela objaviti kako postoji mogućnost da najbolja hrvatska sportašica izabrana ne znam koliko puta od Hrvatskog olimpijskog odbora može ostati bez trenera u olimpijskoj godini. Ta ista sportašica deset godina trenira u uvjetima koji puževim korakom idu ka naprijed. Neke stvari koje su se trebale riješiti prije dvije godine, još se uvijek nisu riješile, a hoće li se riješiti to ni sama ne znam."

Nijedna institucija nije upoznata s ponudom koju je dobio Elkasević pa tako ni Hrvatski olimpijski odbor.

"Hrvatski olimpijski odbor nije upoznat s ponudom, jer s njom, zasada, nema veze. Hrvatski olimpijski odbor nam je u posljednjih pola godine toliko omogućio da nemamo više obraza išta spominjati. Ako dođe do te razine da Edis stoposto odlazi, onda će to biti upućeno svim institucijama. Ovo je moj apel svima njima. I nisam samo ja u pitanju, ima tu i drugih sportaša. Kao sportaši imamo životni vijek. Mi se sad iskorištavamo. Ako sad ne damo sve od sebe, kad ćemo?"

Sandra bi bilo lakše da za Elkasevića može naći zadovoljavajuću alternativu.

"Ne mogu naći drugog trenera. Da mogu naći drugog trenera, ja bih mu rekla 'ajde ti tamo gdje hoćeš ići'. Ja ne mogu bez njega, što se tiče sportskog svijeta. "Koji će trener uzeti Sandru Perković? Od Kubanke? Od Njemice? Od Australke? Od Amerikanke? I za koji novac? Nema u Europi, a ne u Hrvatskoj, trenera koji mene može preuzeti. On je učenik trenera Ivana Ivančića. 'Trendina' najveća mana je bila što je bio malo prestar pa kad uđeš u te neke godine više nemaš strpljenja. On to sve ima i puno više razumije, bio je na školovanju u Americi. Tamo je i prvi put trebao ostati pa se vratio u Hrvatsku."

Ostane li bez mogućnosti rada s Elkasevićem, Sandra Perković nije isključila mogućnost završetka karijere.

"Ne znači da ću završiti karijeru, ali možda ću izgubiti motivaciju. Možda ću i završiti karijeru. Možda će me trenirati neki poluproizvod od trenera pa ću bacati tih 60 metara i onda ćemo se lagati da je to sve super, nakon svih mojih sportskih rezultata. Imam možda još deset godina, ali možda mi pukne film i sljedeće godine odustanem. Što mi fali roditi djecu i otići živjeti na more? Probudiš se ujutro i sadiš cvijeće, a ne tu kumiti, moliti, smrzavati se, vrištati. Za što? Zbog čega? Da mi netko kaže 'bravo, svaka čast'? Ja volim ovaj sport, dajem sve od sebe, ali previše je to godina, previše pritiska. Ljudi ne shvaćaju koliko je to ciklusa, koliko je to svakodnevnog treniranja."

Unatoč ovim dramatičnim apelima, Perković tvrdi da se ovi događaji nisu odrazili na njezinu formu i motivaciju.

"Nije se to odrazilo na moje pripreme. Kiša bi padala i bez toga. To je samo bio još jedan od ružnih trenutaka moje karijere. U Americi smo odradili četiri ciklusa, dva puta po dva mjeseca. To je bilo dosta veliko izbjivanje iz Lijepe naše, ali nismo imali izbora, bili smo primorani. U ovo sezonu smo krenuli dosta kasno, imali smo lagani uvod u 11. i 12. mjesecu, tako da smo u prvom mjesecu morali ići punim gasom i morali smo imati savršene uvjete. To smo i našli na Floridi. Uvjeti su bili odlični i odradili smo super pripreme. Nakon povratka u Hrvatsku, zbog lošeg vremena sam malo poremetila tehniku, ali glavno je da sam fizički zdrava. Kad si zdrav i spreman, onda možeš i tehniku posložiti."

Prošle je godine izgubila 'dijamant', zbog poraza na posljednjem mitingu u Bruxellesu. Stockholm je prva stanica na putu prema Bruxellesu, gdje će u rujnu pokušati vratiti ono što joj je prošle godine 'oteto'.

"Fizički sam spremna, mogu baciti daleko i nadam se lijepom vremenu u Stockholmu. Nadam se da ću u ova tri dana popraviti tehniku, jer nisam više tako skočna u lijevoj nozi kao kad sam bila na Floridi, jer je ovdje bilo klizavo pa sam se morala adaptirati da se ne ozlijedim", najavila je svoj nastup Sandra i završila obraćanje u pozitivnom tonu:

"Nadam se svemu dobrome, nije ovo ništa negativno. Svjetsko prvenstvo je tek u desetom mjesecu. Do tada imam još puno za raditi. Samo sam htjela reći da se sad stvari rješavaju. Sad je pet do 12. Sad ili nikad."

(Hina)

